

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

De quibusdam alijs humani generis infortunijs ca.xxxi

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Secundus

in reuoluatu. historie libro, recitatis multis morborum generibus sic inquit
quod hoc esse dicimus, aut quas Deorum iras: Pax enim erat huiusmodi cetera
morborum genera cum supra tercentum essent nisi etiam noua timerentur

De quibusdam alijs humani generis infortunijs

Accidunt etiam vulnera, seu sponte illata, seu casu **Ca. xxxi.**
oblata, accidit corporum, seu natura seu aliter inducta debilitas,
deformitas, monstruositas, animi quoque rusticitas, ignorantia, stoliditas,
in famiæ etiam quæ per licentiam obloquente vulgo vitare non possumus
Accidunt variæ hominibus cum viuimus nature, praua ingenia, falsa iudicia,
zelus, inuidia, suboritur suspitio, principum indignationes
clientum ingratiuitates, amicorum calamitates, amonem caritates. Sepe
etiam surgunt bella externa, ciuilia, domestica, filiorum rebelliones et eorum
quos fideles arbitramur insidie, impostura, dilaciones, perditiones, fraudes,
simultates, odia, temeritates, sinistra euentus, casus insperati, in
prouisa pestilentie clades, timores anxietates, mors semper impediens, et
in omni nostra actione ac negotio fortuna predominans, et denique nemo est
qui non habeat de preterito quod doleat, de futuro quod timeat. Quid
ista considerans non cupiat cum Paulo dissolui, et esse cum Christo: Propterea
dicebat. Miser ego homo quis me sepabit de corpore mortis huius
ius: Sunt alij quidam seu morbi seu prodigia que me uitam hanc formidare
dare compellunt. Reperti sunt quibus cum dormiret, in stomachum serpentes
introierunt. Quin et in nostris aluis serpentes enascuntur, quod quibus
fabulosus putat, legat Pherecydes philosophus, et poetam clarissimum
Pythagoram preceptorum copia serpentum e ventre erumpente quondam esse
mortuus. Taceo ruinas tectorum. Uidisti enim quot homines, ante duos
annos hic Bononiæ una turris opprimeret. Taceo incendia, fluminum
inundaciones, fulminum ictus terremotuum voragines, terræ hiatus chas-
mata et fissuras, quibus nonnunquam integre ciuitates absorbentur. Taceo
bestiarum impetum, imbecillitatem nostram sileo, quæ tanta est ut unius den-
tis etiam minimi morsu moriamur. Mulier pregnans una oscitatione
sternutatione, uno lucernæ extinctu solet abortire. Anacreon (ut Plinius

A j

Libri Secundus

ni⁹ autor est) Acino⁹ vne⁹ passē. Fabi⁹ senatori haustu lact⁹ vno pilo
strāgulat⁹ est. Nos iter insidias, iter turū, iter tot miserias, foelicitate,
iter tot tristitias, hilaritatē, inter tot hostes, pacē, inē tot mortes
vitā, et q̄lōgaz, nobis pmittim⁹. Quē nā est ista nrā stoliditas, quē
nullo fmōe minui, nullo exēplo cohibere, nullis minis terreri, nullis
flagell⁹ castigari, nullo argumēto vici, nullo medicine gñe cōpesci p̄
Tere stulti et mēte capti, et sine vlla spe salutis, phrenetici sum⁹, qui
Deuz vltorē scelez credim⁹, et coraz eo ridētes, in oēz nequitiaz tur
matiz irrumpim⁹. Hęc igit⁹ hacten⁹ dicta sunt, vt vitē nostrē cōdi
tionez agnoscēs, malozuz tuoz portiunculā, quē ad animē sanitatē
(Deo sic distribuēte) attingit, patiēt⁹ feras. Caput hoc Hesiodi po
ete grauiissimi v̄u cōcludam⁹ ΠΛΕΙΗ ΜΕΝ ΥΑΡ ΥΑΙΑ ΚΑΚΩΝ
ΠΛΕΙΗ ΔΕ ΘΑΛΑΣΣΑ quod sic verti potest. Plena malis tell⁹
plene sunt equozis v̄nde

Quā hō naturaliter erūnosus sit testiōm ex Plī.

Sed ad cōterendā magis appetit⁹ nrī petulantiā **C**. xxxij
subijcio hic p̄cipiū septimi libri natural⁹ h̄isto. Plinij, in q̄
nostrōz corpoz miserias om̄is, breui orōne cōplex⁹ est, ait em̄ sic de
natura. An̄ om̄ia vnuz aiāntiuz cūctoz alienis velat opib⁹, ceteris
variā tegumēta tribuit, testas, cortices, coria, spinas, villos, plumā
pēnas, squāmas vellera, trūcos, etiā arboresq; cortice interdū gemi
no a fragoribus et calore tutata est, hōiem tm̄ nuduz, et in nuda hu
mo natali die abijcit, ad vagit⁹ statim et ploratur, nullūq; tot anima
lium aliud ad lachrymas, et has protin⁹ vitē p̄ncipio, at Hercule
risus p̄recoz illi et celerrim⁹ ante quadragesimuz diez nulli dat, ab
hoc lucis rudimēto, quod ne feras q̄dem inter nos genitas, vincula
excipiūt, et oim̄ mēbroz nex⁹. Atq; infoelicitē natū iacet manib⁹ pe
dibusq; deuinctis flēs aiā ceteris im̄ peratur et a supplicijs vitā au
spicat. Unā tm̄ ob culpā qz natū est Deu demētia ab his iniurijs ex
stimātūz ad superbiā se genitos, p̄ma roboris spes p̄muzq; t̄pis mu
n⁹ quadrupedi simile facit, qñ hōi incessus; qñ vox; qñ firmuz cibus